

Kobylístek

Výsledky soutěže s D. Boskem	4
Salesiánský Velehrad	6
Dny víry	9
Zpráva o stavu farnosti IV	22
Ohlédnutí za kurzem Alfa	27
Rozhovor s H. Svobodovou	29

DEN SALESIÁNSKÉHO CENTRA

Fotoreportáž na str. 16



Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylísku,

Zdravím vás a jsem rád, že k vám mohu takto, a dnes hodně ze srdce promluvit. Vůbec nejsem od přirozenosti psavec. Skoro nikdy se mi nechce psát úvodní slovo nebo úvahy o prožívání církve. Musím sám sebe dlouho přesvědčovat (až ukecávat), abych se do toho dal. Ale pak je to velmi často velké obdarování pro mne. Třeba i teď. To, že jsem se pustil do psaní úvahy o povolání ke službě Božímu lidu v prožívání církve, byl jeden z velikých darů. Uvědomil jsem si hluboce, jak je to úžasný dar, být do toho Pánem zatažen, povolán. A když se mu aspoň trochu k dispozici dám, on koná své dílo přes mou nedostatečnost, slabost i hříšnost a já mohu jen žasnout a děkovat. Třeba za to, že skrze mne volá každý rok několik dospělých k životu se sebou skrze Křest. Nebo že zapaluje srdce dětí ke vztahu s ním skrze první svátost smíření a první svaté přijímání. Anebo že snoubenci, často zpola věřící, či hledající, nacházejí skrze mé ubohé evangelizování cestu k němu. Žasnu a děkuji. Vstupte se mnou do tohoto dobrodružství. I vás k tomu Pán volá třeba právě nyní v tyto následující Dny víry a evangelizace Prahy. Vezměte si v kostele kartičky modlitba za Dny víry a modlete se ji denně! Pán vás použije jako své nástroje, jako mne. Žijeme v mimořádné době velkých konfliktních napětí, ale i velkých duchovních vzepětí. Nežůstaňme z pohodlnosti, lenosti, skleslosti či malomyslnosti a malověrnosti mimo toto dění. Buďme spoluaktéry. Duch svatý je nám mimořádně k dispozici. K probuzení z duchovní letargie vás burcuje a k živé angažované víře vám skrze přímluvu Panny Marie, svatého Josefa, Jana Boska i Terezie ze srdce žehná a modlitbou provází

váš farář P. Josef Brtník.





Křty dospělých, svátost biřmování

Dvouleté úsilí připravujících i připravovaných provázené Božím působením ve všech zúčastněných vyvrcholilo o velikonoční vigilií iniciačními svátostmi pro dospělé – křtem, biřmováním a přijetím eucharistie a o slavnosti Seslání Ducha svatého biřmováním mládeže i dospělých. Bohu díky, i vám všem díky! Kéž je obdarování dobře zúročováno v dávání, ve službě druhým.

Tím však není konec všemu. Další připravující se na křest po ročním úsilí byli v sobotu 23. května v katedrále přijati mezi katechumeny. Tím vstupují do druhé fáze přípravy. A noví zájemci se už nyní mohou začít hlásit u faráře Josefa Brtníka buď osobně, třeba po bohoslužbě, nebo na mobilu 604 627 533. První informativní setkání bude v pondělí 22. 6. v 19.15 u vrátnice našeho domu.

Noví zájemci o přípravu na biřmování jak z řad mládeže, tak dospělých se mohou ode dneška během celého června zapisovat na připravený list v sakristii. První informativní setkání bude koncem září. Den a hodinu se dozvíte v zářijovém Kobylístku. Moc se na vás všechny těšíme.

P. Josef Brtník, P. Josef Kopecký, P. Marek Sklenář a další připravující

Přijď pobýt, zve tě Ježíš

ve čtvrtek 4. 6. o Slavnosti Těla a Krve Páně naváže na večerní bohoslužbu v našem kostele od 19.30 celonoční adorace a zakončena bude ráno v 6.00. Je to vzácný čas, který můžeme prožít v osobní blízkosti Kristu, setkat se s Ním mimořádným způsobem. Je to čas, který určitě nepromarníme, ale naopak, může být důležitým shledáním s Bohem, který se nám dává, aby byl s námi a my s ním. A to není málo,

co je víc? Může to být čas zastavení a ztišení, čas naslouchání Jeho hlasu, čas klanění, vzdávání úcty a chvály, čas díky a proseb, čas potěšení a povzbuzení, čas touhy po odpuštění a uzdravení, čas posílení a naplnění, čas objevení správného směřování na cestě dál...

Zváni jsou všichni a zvláště ti, kteří by skrze adoraci chtěli prožít novou osobní zkušenost s Kristem. Přijít můžete kdykoli mezi 19.30 a 6.00. Kdo by chtěl mít na konkrétní čas službu, může se napsat na list uprostřed kostela (domluvit je možné i půlhodinové služby).

Celonoční adorace proběhne ve stejném týdnu jako Dny víry. Myslím si, že tyto Dny jsou pozváním i pro každého z nás, pozváním prohloubit svůj osobní vztah k Ježíšovi, setkat se s Ním a nechat se oslovit.

Tomáš Redlich

Předprázdninová svátost smíření pro děti

Prázdniny se začínají nezadržitelně blížit, z čehož jistě mají radost všechny děti. Abychom do nich dobře vkročili, budeme mít ve středu 10. 6. v 16.00 možnost slavit svátost smíření, svátost Ježíšovy odpouštějící lásky, abychom s čistým srdcem i svědomím mohli radostně vkročit do léta. Zve-me také všechny děti i jejich rodiče a rodinné příslušníky na poslední dětskou bohoslužbu v tomto školním roce, která se uskuteční ve středu 17. 6. v 17.00 jako obvykle. Po ní vás zve-me na posezení u tradičního táboráku.

P. Ladislav Bandouch

Noví ministranti

Ve středu 6. května na svátek sv. Dominka Savia, patrona ministrantů, byli při dětské mši svaté přijati tři noví kluci do řad



ministrantů. Jsou to Tobiáš Tomiczek, Filip Míka a Martin Procházka. Vypořujeme novým klukům radost ze služby u oltáře. Zároveň zveme mezi nás nové zájemce o to, stát se ministrantem. Příprava trvá tři měsíce, kdy se kluci na tuto službu připravují každou středu na pravidelných ministrantských schůzkách od 15.45 – 16.50. Vyžaduje se, aby kluci již chodili do školy a zvládali čtení a psaní. Přinášíme pro ministranty a jejich rodiče informaci o změně termínu závěrečného mini-maxistrantského tábora. Termín je přesunut na středu 24. 6. v 17 hodin.

P. Ladislav Bandouch

Velká soutěž s Donem Boskem - máme vítěze

Milí přátelé Dona Boska, 20. května jsme po dětské mši uctili květy, básničkou a modlitbou Pannu Marii, naši Pomocnici. Ale pár minut poté se přihodilo něco, co jsme doposud znali jen z televize. Atmosféra předávání byla neuvěřitelná, ani předávání amerických oskarů se jí nevyrovná. Farní sál pukal ve švech. DJ Michal Jiráček pouštěl nejlepší hity, které mohl nabídnout, a celou místnost ovládla laser show. Tomu předcházelo napětí, kdo že se stane vítězem. Strídalo se očekávání a potlesk pro každého, kdo zrovna přicházel pro odměnu. Na soutěžící čekalo přes 50 tašek naplněných zaslouženými odměnami, upomínkové listy a medaile pro nejlepší. Přípravný tým v čele s Ladou Bandouchem, který celou soutěž vymyslel, připravoval a výhercům gratuloval, zářil radostí. A co nikdo nečekal... Přišel a ceny předával samotný Don Bosko! Pravda, trochu připomínal Petra Zelinku, ale to u salesiánů nemůže překvapit. A tohle jsou naši vítězové - hned po salesiánech a salesiánkách další velcí znalci Dona Boska:

Kategorie: předškolní děti

Na 1. místě se s maximálním počtem 150 bodů umístilo 7 soutěžících: Jonášek Dinga, Kryštof Hříděl, Honzík Josef Jiráček, Ondra Kubín, Jonášek Mrázek, Egon Redlich a Izabelka Tomiczková. Maximum bodů získala a na 1. místě také byla mateřská škola Na Přesypu.

Kategorie: 1.-5. třída

Na 1. místě se 198 body umístil Vítek Redlich, na 2. místě se 195 body Tobi Tomiczek a na 3. místě se 193 body Anna Klára Kouba.

Kategorie: od 6. třídy do 99 let

1. místo se 198 body patřilo vskutku největším znalcům Tomášovi a Pavle Redlichovým, 2. místo našemu „mimořádnému hostovi“ sestře Janě Tauchmanové a o 3. místo se podělili Lukáš Kouba a Matouš Kubín.





Všem výhercům i všem účastníkům patří velké gratulace! Z celého srdce děkujeme všem soutěžícím za horlivost, bez níž by nedosáhli tak skvělých výsledků, za vytrvalost, bez níž by cíle nedošli, a Donu Boskovi za moudrost, kterou nám všem soutěž přinesla. Největší dík patří Pánu Bohu za pozehnání, které nás provázelo, a radost z jeho lásky, kterou nás sytil. Děkujeme,

Hanka Tomiczková a P. Ladislav Bandouch

Poděkování za sbírky

Velmi děkuji všem, kteří jste přispěli i sebemenší částkou na sbírky, které v uplynulém období proběhly v naší farnosti. Velkopáteční sbírka na Svatou zemi, která se koná po celém světě, jejímž smyslem je podpora křesťanů ve Svaté zemi, vynesla 17 100,- Kč. Na velikonoční sbírku v našem kostele, organizovanou na rozvoj salesiánského díla zde v Kobylicích, jste přispěli částkou 34 200,- Kč. Výtěžek Svatojánské sbírky na arcidiecézi pořádané v neděli 17. 5. činil 17 600,- Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať.

P. Josef Brtník

ZVUKAŘ: Nedostatkové zboží

Milí farníci! V naší farnosti máme čtyři zvukaře. Na Den Salesiánského centra se ale stalo, že nikdo ze zvukařů nemohl. Tak jsme museli oslovit zvukaře z jiné farnosti, aby zaskočil. To ale nepůjde vždy.

Navíc dva ze stávajících zvukařů již nebudou moci nabízet své síly v příštím roce, proto se obracíme na vás, na naše spolu-farníky.

Najde se mezi 1500 lidmi, kteří chodí na mše svaté, někdo, kdo by byl ochoten sloužit farnosti tímto způsobem? Je možné domluvit se i na zaučení do celého řemesla. Byla by škoda, aby rytmické doprovázení

skončilo kvůli tomu, že ho nebude mít kdo zvučit.

Děkujeme za jakékoli nápady! Budeme rádi, když se nám ozvete.

Michael Koch & Jeník Kabelka

mitakoch@gmail.com

jenikuv@gmail.com

POMUŽNA 2015

I letos se uskuteční tradiční POMUŽNA neboli POchod MUŽů NA SVATOU HORU. Tradiční poutní trasa bude směřovat z tradičního okraje Prahy (Modřany) s tradičním přespáním na tradiční chatě v osadě Chouzavá u tradičně vysoce pohostinných manželů Mátlových. V neděli 14. června se pak tradičně vyjde po ránu po tradičních cestách hlubokých brdských lesů s cílem na tradiční nedělní mši na Svaté Hoře. Sejdeme se tradičně na/po ranní mši svaté v sobotu 13. června v Kobylicích - odchod tradičně v 7.30 na tramvaj č. 17 (spacáky a další zavazadla tradičně odveze na tradiční místo přespání auto = jde se na lehkou!). Tradičně zveme všechny muže, kteří již přestali být dětmi... a správně usuzují, že pomoc Panny Marie není k zahoezení.

Kazimír Večerka

Mamky sobě

16. 6.: Setkání s Janou Kalendovou - pražskou koordinátorkou hnutí „Modlitby matek“

Setkání je určeno všem, kteří by se rádi o tomto celosvětovém hnutí dozvěděli více. Setkání bude zároveň i příležitostí pro ty z nás, které cítí potřebu se více modlit za své rodiny a zatím žádnou svoji skupinku nemají. Začátek setkání je vždy v 9.30 v katechetické místnosti. Hlídkání dětí zajištěno.

Eva Klimánková



Modlitební triduum MM

– 26. – 28. 6.

Znovu srdečně zveme na Modlitební triduum hnutí Modlitby matek, které se koná ve dnech 26., 27. a 28. 6. V pátek 26. 6. od 19.30, v sobotu 27. 6. od 9.00 a v neděli 28. 3. od 16.00, vždy v kostele sv. Terezie. Zveme všechny maminky, babičky, tety, prosť všechny ženy, které cítí potřebu se modlit nejen za svoje rodiny. V neděli potom také srdečně zveme na agapé v katechetické místnosti za dětskou místností, zvány jsou celé rodiny. Těšíme se na vás.

Olga Lisáková ze skupinky MM Ďáblice

Chvály u svatě Terezičky - slavíme dva roky

Věřili byste, že večery chval běží u Terezičky už dva roky? Scházíme se každý měsíc a v organizaci se střídají mladí z Úterků a starší okolo kapely Kairos. V úterý 16. června po večerní mši svatě si stejně jako vloni zahrajeme dohromady, obě části týmu, a oslavíme dva roky společného hledání a oslavování Boha.

Pro úplnost – mladí chystali chvály už předtím, ale pouze v rámci Úterků a jen několikrát do roka. Pravidelná setkání se datují od léta 2012, nejprve v malé skupince v katechetické místnosti, pak od podzimu s měsíční pravidelností. Impuls vzešel od účastníků semináře Obnova v Duchu svatém a s podporou otce Jožky Brtníka se snažíme zvát Ducha svatého, odevzdávat se Mu a nechat Ho působit v našich životech.

Součástí každého večera chval je čtení z Písma. Vybíráme hodně z žalmů, ale i z Nového zákona. Naší velkou radostí a oporou jsou písně – doprovázíme nás kytary, slyšet můžete i violoncello, příčnou flétnu nebo saxofon. Mnohé z těchto písní pak

zní i na mších o deváté, protože součástí každé mše je vzdávání chvály Hospodinu.

Chvála se odvrací od starostí a trápení, snaží se od člověka obrátit pozornost k Bohu, snaží se vyjádřit, jak velký, mocný, laskavý a trpělivý je Ten, který si nás zamiloval. Díky všem, kdo se na večerech chval podílíte.

Markéta Růžičková

Klub seniorů zve

7. 6. Vycházka do růžové zahrady na Petříně

21. 6. Poslední posezení před prázdninami
Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 8.6. po večerní bohoslužbě. Na všechny se těší

Ludmila Růžičková

Salesiánský Velehrad

200. výročí narození Dona Boska se blíží. Vyvrcholením tohoto jubilea bude pouť na Velehradě 7. – 9. 8. Všichni jste na tuto slavnost srdečně zváni. Můžete přijet až na místo, přidat se k některé z vyhlášených vícedenních poutí nebo si zorganizovat svoji vlastní.

Při páteční vigílii ve velehradské bazilice chceme především prosit za to, aby se salesiánské dílo v České republice dál rozvíjelo.

Jedním z hlavních bodů sobotního programu bude děkonná mše sv., která začíná v 11.00. Po ní je připraven na celé odpoled-

www.sdb.cz/co-delame/akce/200let/salesiansky-velehrad



ne pestrý program pro různé věkové kategorie, ze kterého vybírám:

- koncert rodiny Špačků,
- přednáška slovenského salesiána Pavla Gracha,
- program pro děti - Pohádkový les, další stanoviště a atrakce
- různé vyráběcí a jiné workshopy
- fotbalový zápas pro kluky
- specializované přednášky nejen pro mládež - manželé Imlaufovi, manželé Mackovi, Pavel Helan, Jaroslav Mikeš, Jana Svobodová, Petr Cvrkal, Libor Všetula

Večer nemusíte spěchat domů, protože v 19.00 odstartuje Narozeninový galavečer, na který ještě naváže koncert Pavla Helana a Prague cello quartet.

Nyní máte také jedinečnou příležitost účastnit se soutěže „Dopis DB“. Napište

příběh o Donu Boskovi na 200 slov, která budou začínat jen písmeny D a B. Příspěvky zašlete do 15. 6. na mail sklenar@sdb.cz. Vítězné texty jednotlivých kategorií budou přečteny během galavečera. Všechny ostatní (i kratší texty) budou na Velehradě vyvěšeny.

Po celý víkend bude na Velehradě zajištěno i občerstvení. Stále je možné si zajistit přímo na Velehradě ubytování ve vlastním stanu nebo pod střechem na karimatce a ve spacáku. V nedalekém kempu jsou také ještě volná místa v chatkách. Stejně tak si můžete objednat předem stravu.

Z Kobylis se plánuje vypravení autobusu na sobotní program, můžete se k pouti přidat i tímto způsobem. Aktuální informace k celému víkendů najdete na www.sdb.cz/200.

Marek Sklenář

P. Zdeněk Jančařík a P. Evžen Rakovský se loučí

Milí přátelé. Po mnoha letech opouští naši salesiánskou komunitu, a tedy i Kobyliskou farnost salesiáni kněží Evžen a Zdeněk. Jejich dalším působištěm bude Plzeň a Brno-Žabovřesky. Jestli se s nimi chcete rozloučit a dozvědět se více, jste zváni na nedělní mši svatou 14. června 2015 v 9.00 a následné agapé pod kostelem.

P. Martin Hobza

Pouť ministrantů na Svatou Horu u Příbrami

V sobotu 2. 5. se parta našich ministrantů vypravila na pouť na svatou Horu u Příbrami. Společně s poutníky celé diecéze, s otci biskupy jsme se zúčastnili slavnostní mše svaté za nová kněžská a řeholní povolání. Poznali jsme pro mnohé z nás nové a krásné poutní místo. Po piknikovém obědě jsme vyrazili za poznáváním krajiny. Poté následovaly různé hry, soutěže, zmrzlina a hurá zpátky domů.

P. Ladislav Bandouch

Výlet Salesiánského centra

V pátek na státní svátek 7. 5. pro pracovníky, spolupracovníky a dobrovolníky Salesiánského centra připravila kobyliská komunita výlet do Poděbrad, Libice a Kolína. Ráno jsme měli přistaven vlastní autobus, který nás dopravil do Poděbrad, kde nás u nádraží vysadil. Počasí bylo povedené, sluníčko nás provázelo celý den. Procházka poděbradskou rozkvetlou kolonádou tak byla nádherná a zmrzlina všem chutnala.

Pod zámkem Jiříka z Poděbrad na nás čekal parník, ten nebyl docela vlastní, byť naše početná skupina s převahou tvořila

většinu pasažérů. Po řece Labi jsme dopluli na soutok s říčkou Cidlinou a pěšky jsme došli na místo dřívějšího sídla Slavníkovců v Libici nad Cidlinou, které bylo během mocenských bojů naší historie vypáleno. Jediným přeživším byl sv. Vojtěch, kterého na místě připomíná socha a společnost mu dělá sv. Radim.



Autobus se za námi z Poděbrad přesunul do Libice a dovezl nás do Kolína. Tam jsme cestou kolem městského divadla, kostela Nejsvětější Trojice a kapucínského kláštera, ve kterém sídlí jezuité, vystoupali k chrámu sv. Bartoloměje, kde jen pro nás byla sloužena mše svatá. Povšimněte si, že píšu vystoupali. V Kolíně, byť se o něm zpívá, že stojí v pěkné rovině, je takřka každá cesta do kopce. Něco o tom vím, neb jsem v Kolíně vyrůstala a značnou část života projezdila na kole, a to hnedle poznáte každý kopec :-). Bonusem ke mši v chrámu, jehož stavitelem byl významný Petr Parléř, byl výstup na zvonici, stojící v těsné blízkosti chrámu. A zase vzhůru Ze zvonice je nádherný výhled do širokého okolí i na samotný chrám.

Po výstupu na zvonici nás čekal překvapivě nejnáročnější úkol, totiž najít hospodu, která bude otevřená. O státní svátek jich bylo dost zavřeno a do těch otevřených jsme se nesnadno vtěsňovali a navíc nás už tlačil čas odjezdu. Ti vytrvalí byli



úspěšní a před cestou zpět do Prahy se oběda dočkali.



Celý výlet probíhal v družné atmosféře, přestože bylo takřka nemožné, aby každý s každým byl slovo prohodil. Všichni jsme si ale druha pro hovor a sdílení společné cesty našli. Například Martin Hobza byl v kurzu, a tedy soustavně ověšen hroznem dětí.

Jistě si mohu dovolit jménem všech účastníků vyslovit Martinovi i ostatním bratřím salesiánům dík za organizaci, pozvání i společnost během vydařeného výletu.

Olga Lisáková

Jak to bude s hernami?

Do roka by měly z Prahy 8 zmizet.

Mnozí se ptáte, jak to nakonec bude s hernami a kasiny na Praze 8, když říjnové referendum bylo sice jednoznačné, nikoli však závazné. Nové zastupitelstvo však hned na svém prvním listopadovém zasedání hlasovalo pro zrušení heren (proti byla pouze ODS, TOP09 se hlasování zdržela). Magistrát pak požadavek Prahy 8 (a také např. Prahy 7) na nulovou toleranci nyní v dubnu zpracoval do vyhlášky. Nyní

je na Ministerstvu financí, aby s každou jednotlivou hernou zahájilo správní řízení o odebrání povolení k provozu. Provozovatelé se mohou odvolávat, takže celý proces může trvat cca půl roku – rok. Přibližně do roka by tedy z Prahy 8 měly zmizet všechny herny a kasina a na jejich místech se snad objeví normální provozovny – obchody, restaurace, cukrárny...

Nyní se také v legislativní radě vlády jedná o nový loterijní zákon, který by měl zpřísnit podmínky pro provozování hazardu v ČR. Jeho konkrétní podoba je zatím nejasná.

Vladka Vojtíšková

vladka.vojtiskova@gmail.com

Pozvánka z bohnické farnosti

Žalozpěv – akustická hudba z Vysočiny – pondělí 8. 6. v 19.30. Vesele i vážně (nejen) o životě. Účinkují Jiří Nohel – kytara, zpěv, Markéta Štouračová – příčná flétna, Aleš Tomek – housle, zpěv a Petr Novotný – basa, zpěv. Vstupné dobrovolné, doporučené 100 Kč, vstup je bezbariérový. Koncerty se během prázdnin nekonají.

Modlitba se zpěvy z Taizé - neděle 7. 6. od 19.00

Poutní mše svatá ke svatému Petru a Pavlu - 21. 6. v 11.00.

Dny víry Dny víry Dny víry Dny víry Dny víry Dny víry

Děkujeme všem, kteří se za misijní týden v Praze modlí. Jsme také moc vděční každému, kdo podpořil tuto akci zakoupením

potřebných věcí, výrobou biblických citátů, sponzorováním Nového zákona atd. V tuto chvíli se můžete hlásit i jako dobrovolníci -

moc by nám pomohla hodina vašeho času v týdnu od 1. 6. do 5. 6. v čase od 15.00 do 22.00, kdy potřebujeme zajistit hlídání prostor kostela. Sháníme také další pomocníky, kteří budou s námi v těchto časech před kostelem. Kontakty viz níže.

Pro dny víry byla zhotovena Zeď nářků a nadějí, která visí před hlavním vchodem do našeho kostela. Jste srdečně zváni k napsání svých proseb, díky, názorů na tuto zeď. Během Dnů víry budeme sloužit také přímělnou modlitbou za všechny, kdo projevují zájem. Prosím pozvěte své přátele na setkání se salesiány a diskusní večer, který

pro všechny věkové kategorie připravil tým mládežnické Alfy.

- 1. 6. 19.30 Jde se na pivo! Se salesiánem Vaškem (Jiráčkem)
- 3. 6. 19.00 Diskusní večer Má vůbec smysl dnes v něco věřit?
- 4. 6. 19.30 Posezení u vína s naším farářem Jožkou

Další program na farním webu a na oficiálním webu Dnů víry www.dnyviry.cz

*Za celý tým Lucka Ortiz
lubu78@hotmail.com*

777 794 311

Dny víry před a po

Dny víry se kvapem blíží a jsem opravdu zvědavý, co přinesou. To, co mě ale zajímá ještě více, je situace před nimi a po nich. Jako jeden z cílů akce a velkých výzev vidím, aby se téma evangelizace dostalo do života (možná nejen) naší farnosti, která s misijním posláním tolik bojuje. A když říkám, že s misijním posláním bojuje naše farnost, znamená to, že s tím bojuje pravděpodobně většina farníků, mě nevyjímaje.

Jeden americký pastor říká: „Nejrozšířenějším mýtem o evangelizaci je postoj, že to není moje práce. Kněží/pastorové říkají, že není jejich práce jít ven a sdílet víru s lidmi. Že oni jsou těmi, kteří poskytují ostatním vybavení, aby to dělali. A ostatní říkají, že to není jejich práce, že nejsou kněžími/kazateli, a proto nechtějí lidem kázat. Snaží se jen žít před druhými dobrý život. Výsledek je ten, že evangelium nezvěstuje nikdo. Pravda je, že to je práce všech.“

Těším se na aktivity, které v Salesiánském centru budou probíhat. Záleží mi ale na dvou dalších věcech:

1. Abychom nezapomněli, že evangelizace není akce připravovaná z arcibiskupství ani nikým jiným. A už vůbec ne taková, která je

jednou za rok. Je to způsob, jakým žijeme život a víru.

2. Abychom si uvědomili, že evangelizace je důležitá. A to ne proto, že se to káže od ambonu, ale protože každého k tomu povolává Ježíš. Ano, Ježíš. Ano, každého.

S mladými z Úterků jsme během jedné víkendové akce zkoušeli ve skupinkách formulovat evangelium srozumitelně, vlastními slovy. Pro mnohé to je náročné. Ale pro evangelizaci je to nezbytné, vnímám to jako první krok. Když ho neumíme formulovat, jak chceme odpovědět, když se nás někdo bude ptát na naději, kterou máme? Možná při tomto úkolu někteří zjistí, že si nejsou tak úplně jistí co je tím jádrem, tou dobrou zprávou. Pak je dobré se na někoho obrátit. Dopřejte si upřímnosti sami před sebou: Co znamenají Dny víry pro vás? Jakou výzvu vidíte v osobním životě v oblasti evangelizace? Ke komu cítíte, že jste poslání, abyste mu přinesli evangelium? („K nikomu“ není moc dobrá odpověď.) Zkoušeli jste někdy formulovat (nahlas, nejen v hlavě) evangelium? Za čím obrácení se modlíte? Kdo o vás neví, že jste křesťané, a měl by to vědět?

Jeník Kabelka



Prožívání církve – povolání ke službě Božímu lidu

(Lumen gentium 18-21)

Vystoupil na horu a zavolał k sobě ty, které si vyvolil, i přišli k němu. Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je posílal kázat a aby měli moc vymítat zlé duchy...

K vedení a neustálému vzrůstu Božího lidu ustanovil Kristus Pán ve své církvi různé služby, které jsou určeny pro dobro celého Těla...

Pán Ježíš, když se nejprve pomodlil k Otci, povolal k sobě ty, které on sám chtěl, a určil jich dvanáct, aby byli s ním Tyto apoštolové ustavil jako sbor nebo stálou skupinu, které dal do čela Petra, vyvoleného z nich samých. Posílal je nejdříve k synům Izraele a potom ke všem národům. Tak měli církev šířit a svou službou pást pod vedením Pána po všechny dny až do konce světa. V tomto poslání byli úplně utvrzeni v den letnic.

Božské poslání, které svěřil Kristus apoštolům, bude trvat do konce světa. Proto se apoštolové v této hierarchicky uspořádané společnosti postarali o ustanovení svých nástupců. Ustanovili tedy takové muže a navíc jim dali příkaz, aby po jejich smrti převzali jejich službu jiní osvědčení muži (viz Sk 20,28).

Posvátný sněm učí, že biskupové nastoupili z Božího ustanovení na místo apoštolů jako pastýři církve (LG 20)

V biskupech, jimž stojí po boku kněží, je tedy uprostřed věřících přítomen Pán Ježíš Kristus! Aby apoštolové mohli plnit tak veliké úkoly, obdařil je Kristus zvláštním vyvoláním Ducha svatého (viz Sk 1,8; 2,4; Jan 20, 22-23). Také oni svým pomocníkům předali vkládáním rukou duchovní dar (1 Tím 4, 14), který v biskupském svěcení došel až k nám. Posvátný sněm učí, že se biskupským svěcením uděluje plnost svátosti kněžství (LG21). **Třetí kapitola Lumen gentium (LG 19-29)**

pojednává se zvláštním zřetelem k biskupské službě o tom, že Boží lid je hierarchicky uspořádán a veden. Služebníci církve nejsou pověřováni Božím lidem, ale jsou ustanovováni a zplnomocňováni samotným Pánem. Teprve tím, že Kristus koná své dílo a volá lidi a oni se stávají Božím lidem, stále znovu vzniká a trvá Boží lid. Tím se však říká, že církevní služba, ustanovená pro církev samotným Kristem, je zcela vztažena k Božímu lidu a má mu sloužit: je to povolání ke službě Božímu lidu.

Aby ukázal původ církevní služby od samého Ježíše, vychází koncil v LG 19 z povolání a poslání apoštolů, když říká: Pán Ježíš, když se nejprve pomodlil k Otci, povolal k sobě ty, které sám chtěl a určil jich dvanáct, aby byli s ním a aby je poslal hlásat Boží království. V této jediné větě jsou už obsaženy velmi podstatné výpovědi o původu a podstatě apoštolské služby. Je to on, kdo volá, ty, které on sám chce. A pak se popisuje existence a úkol takto povolaných: aby byli u něho, aby je poslal hlásat, a aby měli zplnomocnění. Jinými slovy, jsou povoláni a poslání pokračovat v jeho poslání a dosvědčovat a zastupovat před lidmi samého Ježíše. **K tomu je ovšem nutné především, aby znali jeho samotného a naučili se žít z toho, že jsou s ním. Nutnost účasti na jeho poslání a zmocnění vyjadřuje sám Ježíš, když říká: „Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“** TO je pro církevní službu ustavující: povolání Kristem a poslání k lidem. Církevní služba vyžaduje „odevzat vlastní, abych byl průchodný pro Boží věci, ale průchodný pro Boží věci včetně odevzdaného já.“ (H. U. von Balthasar). **V tom, že služebník církve není nikdy tím, kdo řídí, ale vždy jen zástupcem,**



že nemůže mluvit a jednat sám za sebe, ale má zde být trvale za někoho jiného, je jeho chudoba, chudoba služby. Právě tato chudoba je však i jeho vnitřním bohatstvím: ví, že i přes všechnu svou nedokonalost jedná skrze něj ten, který jej poslal, sám Pán. „Jakou jistotu znamená pro toho, kdo službu koná, i pro toho, kdo ji přijímá, když vědí, že uprostřed našeho jednání a selhávání zůstává Kristus tím, kdo ve vlastním smyslu jedná, tím, kdo opravdu uděluje svátosti, kdo sám nakonec vede svou církev i prostřednictvím nedokonalých nástrojů?“ (J. Ratzinger)

K ZAMYŠLENÍ

- Jaký je můj postoj k hierarchickému zřízení církve? Nepřiměřené vychvalování církevní služby a služebníků potřebuje církev tak málo jako stále problematizování církevních institucí.
- Důvěřuji tomu a děkuji za to, že nám Kristus povolává lidi ke službě svému lidu a že své dílo dokoná i pomocí nedokonalých nástrojů?
- Prosím Pána, aby poslal dělníky na svou žně?

Církevní služba tedy existuje od počátku a je zjevné, že je stejného původu jako církev. O předávání církevní služby v církvi pojednává koncil v LG 20. Jako už v případech apoštolů, zůstávají některé detaily historicky nejasné, tak ani předávání a další rozvinutí apoštolské služby nelze do posledních detailů historicky objasnit, to rozhodující je však i zde nepopíratelné: Sami apoštolové předali svou službu a chtěli, aby se i jejich nástupci postarali o své nástupce.



Biřmování o Slavnosti Seslání Ducha svatého 2015



MODLITBA

Pane, svatý Otče, všemohoucí věčný Bože,
děkujeme ti stále a všude.
Ty jsi svého jednorozeného Syna
pomazal Duchem svatým
a povolal jsi ho za velekněze Nové smlouvy.
Ty jsi rozhodl, aby toto jediné kněžství
žilo dál ve tvé církvi.
Kristus vyznamenal celý tvůj lid
důstojností svého královského kněžství,
z něho v bratrské lásce vyvolil ty,
kteří vkládáním rukou mají účast
na jeho kněžské službě.
V jeho jménu slaví stále znovu oběť,
skrze kterou on vykoupil lidi,
a připravují tvým dětem velikonoční hostinu.
Slouží tvému lidu skutky lásky,
živí je slovem a posilují svátostmi.
Svůj život mají nasadit za tebe a za spásu lidí,
následovat Kristův příklad
a věrně ti osvědčovat svou lásku a svou víru.
Proto tě oslavujeme a děkujeme ti, Bože, náš Otče,
skrze Ježíše Krista, našeho Pána a Boha,
který v jednotě Ducha svatého
s tebou žije a kraluje navěky. Amen

Podle E. KELLER – VELKÉ TAJEMSTVÍ CÍRKVE – MEDITACE K LUMEN GENTIUM. Zpracoval P. Josef Brtník

Úterky u Terky v červnu

Zveme vás na poslední Úterky v tomto školním roce. Čekají nás ještě tři společné večery. V úterý 2.6. se sejdem v malých skupinkách. O týden později 9.6. nás čeká závěrečný Úterek s Michalem Svobodou a tématem: "Nabíjíš si svůj mobil?". Aneb, kde čerpáme a dobíjíme své "baterky".

Úterky definitivně zakončíme společným ve-

čerem chval 16.6. na který zveme, společně se skupinou Kairos, všechny generace (viz jiný článek v Kobylístku).

Děkujeme moc všem, kteří jste na Úterky chodili, modlitebně či jinak podpořili. Vážíme si toho, přejeme krásné prázdniny a v půlce září se opět těšíme na viděnou!

Veronika Kašparová

Cykloputák aneb trénujeme na Velehrad

Je již tradicí, že naše skupina maxistrantů má každý rok letní chaloupku. Doposud jsme stihli proputovat několik krajin, navštívit mnoho míst a sjet jednu řeku. Letos jsme se rozhodli procestovat Čechy na kolech a zavítat až k našim sousedům Moravákům, tedy na Velehrad, kde se v létě budou konat oslavy narození Dona Boska. Abychom byli na tuto dlouhou pouť připraveni, je třeba trénovat a právě takový trénink jsme si připravili na víkend 15. - 17.5.

Aby pro nás víkend nebyl příliš organizačně náročný a my se mohli pečlivě věnovat trénování, ustlali jsme si v kobyliských klubovnách. Víkend začal pátečním proškolením cyklistů, protože každý člen výpravy musí vědět, po které straně se jezdí a co která značka znamená. Po absolvování školení jsme navlékli ochranné prvky a vyrazili pod vedením Járy Vracovského na zahřívací výlet, na Levý Hradec. Páteční putování probíhalo v opravdu svižném tempu a svižné tempo jsme drželi i přesto, že naše skupina byla doprovázena Marfem (Pavel Andrle), který jako svůj dopravní prostředek zvolil koloběžku. Po návratu, příjemně sportovně rozehřátí, jsme zakončili den večerí a modlitbou.

Na sobotní výlet jsme si připravili pro naše nohy větší oříšek, vyrazili jsme za Prahu směrem na jih. Cestovní tempo již nebylo

zdaleka tak rychlé jako to páteční, protože tento okraj Prahy je výrazně kopcovitější. Nikoho však kopce neodradily natolik, aby se otočil, a tak jsme dle plánu doputovali (s pauzou na oběd na seně) až do Jílového u Prahy, odkud se naše trasa začala stáčet opět směrem ku Praze. Nutno ještě dodat, že v naší skupině se našlo mnoho nadšených, kteří chtěli podpořit český národní tým v hokejovém mistrovství, a tak se skupina rozdělila na rychlejší, kteří chtěli fandit (opravdu jsme dojeli až na Staroměstské náměstí k velkoplošné obrazovce) a pomalejší, kteří si zbytek cesty vychutnali v pohodovém tempu. Sobotní den jsme zakončili chutným grilovaným steakem.

Na závěr již jen shrnout, že cestu všichni přežili, nepíchli jsme žádnou duši a během víkendu ujeli asi 100 km (což je už skoro třetina cesty na Velehrad).

Za maxistranty Lukáš Gregora

Křesťanská amatérská hokejová liga

Nedávno skončené, dychtivě sledované mistrovství světa v ledním hokeji víceméně ukončilo letošní hokejovou sezonu v Česku. My, amatérští hokejisti z kobylického týmu HC Tookani, už máme hokejky zpátky v garážích a na půdách o nějaký ten měsíc déle. Stejně jako národní tým tak můžeme bilancovat, v našem případě první sezonu odehranou v Křesťanské amatérské hokejové lize (KAHL.cz). Z úvodního napětí, jak obstojí náš tým v soubojích se zavedenými týmy z Královéhradecka, se vyklubalo překvapivé nadšení, že jsme schopni hrát vyrovnané partie. Co nám však neprálo, kromě nesehranosti a neorganizovanosti (dané jistě tím, že s podobnou soutěží teprve začínáme), byl nedostatek hráčů, a tím pádem i sil v rozhodujících fázích hry i celé soutěže.

I přesto hodnotíme konečné šesté místo (ze sedmi týmů) jako příslib do budoucna, že je kam se posouvat. A také to, že nás vedení soutěže přijalo do dalšího ročníku jako potvrzení podobného zápalu pro věc a hodnoty křesťanské hokejové ligy. Ostatně individuální ocenění „fair play“ pro našeho hráče Vojtu Podvala je navýsost reprezentativní! Nová sezona začíná již na podzim, proto jestli se v naší farnosti nebo okolí nachází nějaký hokejista či bruslař s nadšením pro hru jako my, rádi ho mezi sebe přijmeme.

Jiří Podval

j.podval@gmail.com









Děkujeme za podporu z postních kasiček pro české salesiánské misionáře

Během letošní postní doby se naše farnost sv. Terezičky rozhodla plody svého postu proměnit v almužnu na podporu českých salesiánských misionářů.

Srdečný díky patří dětem i dospělým, kteří na tento účel shromáždili 10.149 Kč. Spolu s dary od ostatních dárců z celé ČR se podařilo shromáždit do poloviny května 189.824 Kč. Tyto prostředky budou převedeny na podporu českých misionářů v Bulharsku.

Více informací o salesiánských misiích a možnost snadné podpory můžete najít na www.sadba.org.

P. Jára Vracovský



Český salesián P. Martin Jílek s dětmi ze Staré Zagory na velkopáteční křížové cestě romskou čtvrtí (10. 4. 2015).

Poděkování za dary na úhradu školného pro indické děti

Draží farníci, sdělujeme Vám s radostí, že vaše dary na úhradu školného pro 7 indických žáků základních škol umožnily v rámci projektu „Adopce na dálku“ uhradit přes Arcidiecézní Charitu Praha školné na další rok pro farností adoptované indické děti v celkové výši 34.300 Kč. Všem, kteří jste darem

dne 22. 3. 2015 velkoryse děti podpořili, ze srdce děkujeme. Podporované děti, jejich rodiče i sociální střediska, která se dětem věnují, si velmi váží Vaší dobroty, ve svých dopisech vyjadřují vděčnost a vyprošují u Pána požehnání pro Vás i celou farnost.

P. Josef Brtník a Stanislav Mareš

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Zápis z jednání pastorační rady farnosti 17. 5. 2015

V březnu jsme na setkání pastorační rady vytvořili dvě pracovní skupiny. První navazovala na výsledky diskuze výjezdního zasedání ve Zdicích o dlouhodobých vizích farnosti. Druhá pracovní skupina se scházela nad pastoračním plánem na rok 2015/16. Pastorační plán vychází z pastorální konstituce *Gaudium et spes*.

V neděli jsme se sešli již v 19.15 v kostele ke společné novéně farnosti k Duchu svatému.

1. Pastorační plán 2015/16

Pracovní skupina předložila rozpracovaný pastorační plán na příští rok. Plán je rozdělen do tří tematických okruhů – rodina, sociální oblast a kultura. V rámci diskuse vyplynula řada návrhů a podnětů k naplnění plánu. Další připomínky k pastoračnímu plánu členové PRF zašlou do 29. 5., pracovní skupina se sejde v pondělí 1. 6. 2015.

2. Dlouhodobé vize farnosti

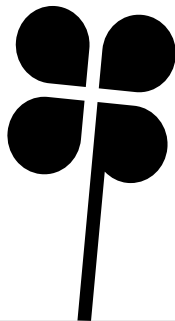
Práce na tématu bude pokračovat v pracovní skupině, která je otevřena všem členům PRF. Datum setkání bude ještě upřesněno.

3. Zápisy do Kobylítku

Posledním bodem byla diskuze o podobě zápisů do Kobylítku. Chceme najít model, který by objektivně podával obraz o jednání pastorační rady. Rádi bychom tímto naštartovali otevřený dialog s farností. Budeme vděční za každý reálný a konstruktivní podnět.

Poslední třetina finále MS v hokeji a strhující kanadský výkon nám dovolili ukončit naše jednání včas. Příští setkání PRF se uskuteční 7. 6. 2015.

Veronika Semerádová





-zero + žíš

vstal



-ebra



+ ch

a



-dle

+ je !

Tereza P. u



-d + žíš

ži  -d,  -d

-žka



-unce

ná



-ska,

slá



-na !

Hana V. u

Přečtete !

Stránku dětem připravila Tereza
Pecharová a Hana Václavová.



Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžeme ověřit vaše vlastní znalosti, tentokrát trocha biblických reálií a novozákonní gramotnosti.

1. Které apoštoly vzal Kristus na horu a byl před nimi proměněn

- a) Petr, Ondřej, Jakub
- b) Petr, Jakub, Jan
- c) Petr, Pavel, Jakub

2. S kým po svém proměnění na hoře Tábor Kristus hovořil

- a) Mojžíš, Abrahám
- b) Eliáš, Mojžíš
- c) Jákob, Abrahám

3. Jak se jmenoval muž, který nahradil ve sboru apoštolů zrádce Jidáše Iškariotského?

- a) Matěj
- b) Marek
- c) Manus

4. Jakým způsobem vybrali apoštolové muže, který nahradil Jidáše Iškariotského?

- a) Hlasovali
- b) Nechali rozhodnout Petra
- c) Losovali

5. Při jaké příležitosti řekl Ježíš Židům, kteří se připravovali ke kamenování „Kdo je bez hříchu, ať první hodí kamenem“?

- a) Řekl to na svou obranu proti kamenování poté, co pravil Židům: „Dříve, než se narodil Abrahám, jsem byl já“
- b) Když chtěli kamenovat ženu, která byla přistižena při cizoložství
- c) Když se mladíci hádali, kdo první při svát-

cích nekvašeného chleba bude moci při hře hodit kámen na cíl

6. V evangeliích se vypráví o mladíkovi, který se ptal Krista na to, co má dělat, aby měl podíl na věčném životě. Kristus mu něco poradil a on odešel smutný. Co mu poradil?

- a) Prodej vše, co máš, a rozděl to chudým
- b) Dokonči si vzdělání v rabínské škole
- c) Přijď za mnou, až budeš starší

7. Kde najdeme v Písmu výrok, že Bůh je láska?

- a) V evangeliu sv. Jana
- b) V 1. listu sv. Jana
- c) Ve Starém zákoně (v 90 žalmu)

8. Který z následujících symbolů není spojován s Duchem svatým?

- a) Olej
- b) Vítr
- c) Pelikán



Jak jsme na tom aneb zpráva o dotazníkové akci IV

V našem seriálu o výsledcích dotazníkové akce z roku 2014 mezi věřícími, kteří navštěvují kostel sv. Terezie v Kobylisích (a kteří se „uvolili“ na dotazník odpovědět ☺), se dostáváme k odpovědím na otázky „Které akce či aktivity ve farnosti chybí“. Obecně lze říci,

že většina farníků je v zásadě se současným spektrem akcí a aktivit spokojena. Jestliže spojíme odpověď aktivita „určitě chybí“ a „spíše chybí“, pak je celkově s nabídkou programů v určité oblasti nespokojen nanejvýš každý desátý respondent (viz tabulka 1)

Tab. č. 1: Co někteří respondenti v činnosti farnosti postrádají (%)

Činnost	[%]
Společenské a sportovní akce	11,3
Akce duchovního vedení	11,1
Charitativní akce	9,5
Poutní akce	7,0
Vzdělávací akce	6,8
Modlitební akce	3,8

Z hlediska pohlaví respondentů jsou s aktivitami či akcemi poněkud více spokojeny ženy, které zhruba ve třech čtvrtinách případů jednoznačně soudí, že dotazovaná aktivita jednoznačně nechybí, zatímco muži

ve svých volbách více tendují k pozitivnímu středu škály.

Tab č. 2: Spokojenost respondentů s nabídkou akcí či aktivit ve farnosti podle pohlaví (%)

	nechybí		spíše nechybí		spíše chybí		chybí	
	muži	ženy	muži	ženy	muži	ženy	muži	ženy
modlitební	70,9	78,3	23,6	19,0	4,1	2,4	1,4	0,3
vzdělávací	66,9	74,7	24,5	19,6	4,5	4,2	4,1	1,5
poutní	74,6	77,1	16,8	16,9	6,8	3,9	1,8	2,1
charitativní	69,5	72,4	21,8	17,5	6,4	8,3	2,3	1,8
duchovního vedení	62,8	72,1	24,1	18,1	9,5	7,7	3,6	2,1
společenské a sportovní	63,1	75,4	21,4	16,0	9,1	7,1	6,4	1,5

Poněkud zajímavější obraz poskytuje třídění podle věku. Ukazuje se, že ve všech věkových skupinách převládá spokojenost s akcemi či aktivitami, které jsou provozovány ve farnosti. Nicméně stojí za povšimnutí, že respondenti do 30 let – jak odpovídá této věkové kategorii – by si poněkud častěji přáli

zmnožení aktivit společenského a sportovního charakteru, lidé střední věkové kategorie (30 – 60 let) by častěji toužili po prohloubení duchovního vedení (viz tab. č. 3). No a respondenti nad 60 let jsou s akcemi i aktivitami veskrze spokojeni – vždyť situaci posuzují v kontextu „totalitního temna“, kte-



ré mnohdy bolestně prožili a kdy se zhusta zavíralo i za půjčení náboženské literatury a šikanovalo za návštěvu bohoslužby. Z to-

hoto pohledu jsou naše současné možnosti neskutečně dobré. Bohu díky!

Tab. č. 3 Respondenti, kterým chybí nějaký druh akcí či aktivit, podle věkových kategorií

	do 30 let		30 - 60 let		nad 60 let	
	abs. č.	%	abs. č.	%	abs. č.	%
modlitební	10	9,0	7	3,0	3	1,5
vzdělávací	12	10,8	17	7,3	9	4,4
poutní	11	9,9	20	8,6	8	3,9
charitativní	12	10,8	32	13,8	8	3,9
duchovního vedení	15	13,5	40	17,2	6	2,9
společenské a sportovní	28	25,2	31	13,4	3	1,5

Přejdeme k jinému tématu. V rámci zasedání PRF bylo často uvažováno nad tím, zda mají farníci dostatečnou možnost seznámit se s „prostředím stolem“ aktivit naší farnosti. Proto jsme do dotazníkové akce dali několik otázek, které mapovaly tuto oblast. Na otázku zda respondenti postrádají informace o možnosti zapojit se do aktivit farnosti, odpověděla drtivá většina dotázaných záporně, tedy přesněji - informace postrádá celkově 9% dotázaných (z hlediska pohlaví 8,2 % mužů a 9,5% žen). Z hlediska věkových kategorií se nejčastěji bez informací cítí střední věková kategorie 30 - 60 let (14,2%), respondenti do 30 let mají tento pocit v 10,8% a starší respondenti pouze v zanedbatelném množství (2,4%).

Na tuto otázku logicky nasedá dotaz, zda se respondenti zúčastňují mimobohoslužebných aktivit. Odpovědi na tuto otázku bylo, že zhruba dvě třetiny respondentů (63,6%) se zúčastňují těchto aktivit, poněkud o málo více muži (65,5%) než ženy (62,3 %). Třídění podle věkových skupin pak naznačilo, že se těchto aktivit zúčastňují v hojně míře respondenti střední a mladé generace (respondenti 30 - 60 let = 75 %, mládež do 30 let = 72,1 %), respondenti nad 60 let však

podstatně méně (46,6%). Nad touto skutečností by bylo třeba se zamyslet a vyhodnotit důvody tohoto nižšího zájmu (nemoc, nevyhovující aktivity z hlediska obsahu či času konání, pocit, že tyto aktivity nepatří k životu starších věřících, mylné zdání o dobré informovanosti o akcích...)

Určitou izolovanost starších farníků naznačuje i zjištění, že tito respondenti často neznají jménem 10 farníků, z čehož lze snad usuzovat, že bližší známost s lidmi z farnosti je pod průměrnou úrovní celého souboru (ta je 71,6 %). Pro kompletnost informace je třeba říci, že ve stupni znalosti jmen farníků, nebyl shledán téměř žádný rozdíl mezi pohlavími (71,8 % mužů a 71,5% žen zná jména 10 lidí, kteří chodí k Terezičce).



Tab. č. 4 Zná respondent jménem 10 farníků (třídění dle věkových kategorií)

	do 30 let		30 - 60 let		nad 60 let	
	abs. č.	%	abs. č.	%	abs. č.	%
zná jména	81	73,0	181	78,0	129	62,6
nezná jména	30	27,0	51	22,0	77	37,4

Jedním z ukazatelů integrace respondenta do života farnosti může být i jeho začlenění do nějakého fungujícího farního společenství. Debaty v rámci PRF vedly k rozporným názorům na to, zda jsou farníci schopni se do těchto skupin zařadit a zda se vůbec zařadit chtějí. Odpovědi respondentů daly podklad k tvrzení, že zhruba třetina farníků je – více či méně – zapojena do života nějaké-

ho farního společenství, což ovšem z druhé strany znamená, že 61,8 % v žádném společenství není. Z hlediska pohlaví je situace u mužů a žen v zásadě obdobná (v žádném společenství není 64,1 % mužů a 60,2 % žen). Relativně velká „zapojenost“ (fuj – to je slovo !) je zejména u respondentů střední věkové kategorie – viz tab. č. 5.

Tab. č. 5 Je respondent členem nějakého farního společenství (třídění dle věkových kategorií)

	do 30 let		30 - 60 let		nad 60 let	
	abs. č.	%	abs. č.	%	abs. č.	%
ano pravidelně	27	24,3	92	39,7	39	18,9
ano příležitostně	11	9,9	27	11,6	14	6,8
ne	73	65,8	113	48,7	153	74,3

Zeptali jsme se také těch, kteří sdělili, že nejsou členy nějakého farního společenství, zda by chtěli v tomto směru nějakou změnu. Výsledek tohoto dotazu je v následující tab. č. 6. Na první pohled výsledek ukazuje jasný nezájem o zařazení do nějakého farního společenství, na druhou stranu je třeba se

zamyslet nad tím, zda ono padesátiprocentní stanovisko „spíše ne“ by se za vhodných okolností nezměnilo ve stanovisko „spíše ano“. Mělo by to asi vyústit v postup „nenuť, ale nabídnout“, tedy nabídnout tak, aby to nebylo „proti srsti“ ☺.

Tab. č. 6 Chtěl by být dosud nezařazený respondent členem nějakého farního společenství?

	abs. č.	%	tedy
Ano, velmi si to přeji	15	4,4	20 % ANO
Spíše ano, než ne	54	15,7	
Spíše ne, než ano	172	50,0	80 % NE
Ne, nemám zájem	103	29,9	



Pro tento školní rok dost! Dá-li Bůh, po prázdninách v Kobylístku probereme – mimo jiné –, co nám na nás vadí a co, přestože to vadí, nám nevadí natolik, abychom k Terezičce nechodili. Neboť – jak zaznamenal sv. Matouš (18,20), kde jsou dva nebo tři

(lépe patnáct set, že!) shromážděni ve jménu Ježíše, tam je Ježíš uprostřed nich. A to je přece výzva!

*Krásné dovolené a prázdniny
ny přeje Kazimír Večerka*

Cesty své ukaž mi, Bože...

Jako žáček základní školy jsem chodil na faru ke sv. Norbertovi na náboženství. Pan farář, pokud by tyto řádky četl, by ze mě neměl radost, protože mám takové podezření, že nejsilnějším zážitkem byla obava, abych přefíkal modlitbu Páně správně. Vyprávěli jsme si biblické příběhy, ukazovali si liturgické nádoby, a kdo chtěl, mohl ministrovat. K pochopení podstaty víry tato setkání nicméně nesměřovala. A tak se malý Vojtěch přiklonil k agnosticismu, protože „to církevní“ nedávalo vůbec žádný smysl a zdálo se, že absence víry, přinejmenším pro ministranta, není vůbec překážkou, což bylo dosti překvapivé zjištění.

Tímto postojem obrněný jsem se stal studentem křesťanského gymnázia, kde se můj vyhraněný pohled na věc začal v rozhovorech s těmi zvláštními spolužáky, kteří byli věřící, pozvolna lehce obrušovat. Léta plynula a dost možná bych byl vlažným vyznavačem „něčeho neuchopitelného nad námi“ nebýt spolužáka Dominika, k jehož anabázi k Bohu, o které psal na těchto stránkách minulý rok, jsem se nenápadně připojil.

Zlomovým bodem byla školní výprava do střední Itálie a Říma na podzim roku 2012, které jsme se účastnili já, Dominik, učitel náboženství Pavel Čáp, ředitelka s manželem a dvě spolužačky, až na mě všichni věřící. Značně mě překvapilo, že se ostatní cestou společně dost dlouho modlili, a protože jsem slova některých modliteb znal a přišlo mi to takové milé, přidával jsem se k nim.

Soudím, že na mě krajina podzimní Umbrie musela působit alespoň trochu podobným způsobem jako na sv. Františka, kterého jsem si mnohem později zvolil jako patrona, a tak jsem se nemohl ubránit úvahám nad tím, zda je smysluplné být stranou a ke slovům chvály Bohu svých souputníků přidávat svými slovy jen akustický výkon. Procházíme klášterem San Damiano, uličkami Assisi a škrábaje se k pevnosti Rocca tyčící se nad ní jsem sváděl vnitřní souboj, jehož průběh asi nejsem schopen líčit slovy, přeskočím tedy několik dní... Bylo to v podvečer a my jsme za lehkého šera vstupovali do baziliky sv. Pavla za hradbami v Římě. Celý presbytář byl prozářen světly, která prostupovala i do hlavní lodi, zatímco boční se utápěly v šeru. Překvapivě uvnitř nebyl téměř nikdo, a tak jsme za několik chvil byli uprostřed baziliky já stojící, Dominik, který poklekl, paprsky světla odrážející se od obrovské, zlaté mozaiky vyobrazující Ježíše obklopeného apoštoly v apsidě a zdánlivě nekonečný prostor kolem nás. Poklekl jsem také a poprvé se modlil k Bohu, kterého jsem neznal, s jedinou prosbou: „Bože, dej se mi alespoň trochu poznat,“ bylo tedy dobojováno. Dodnes si kladu otázku, zda bych tehdy poklekl, kdybych tam stál sám.

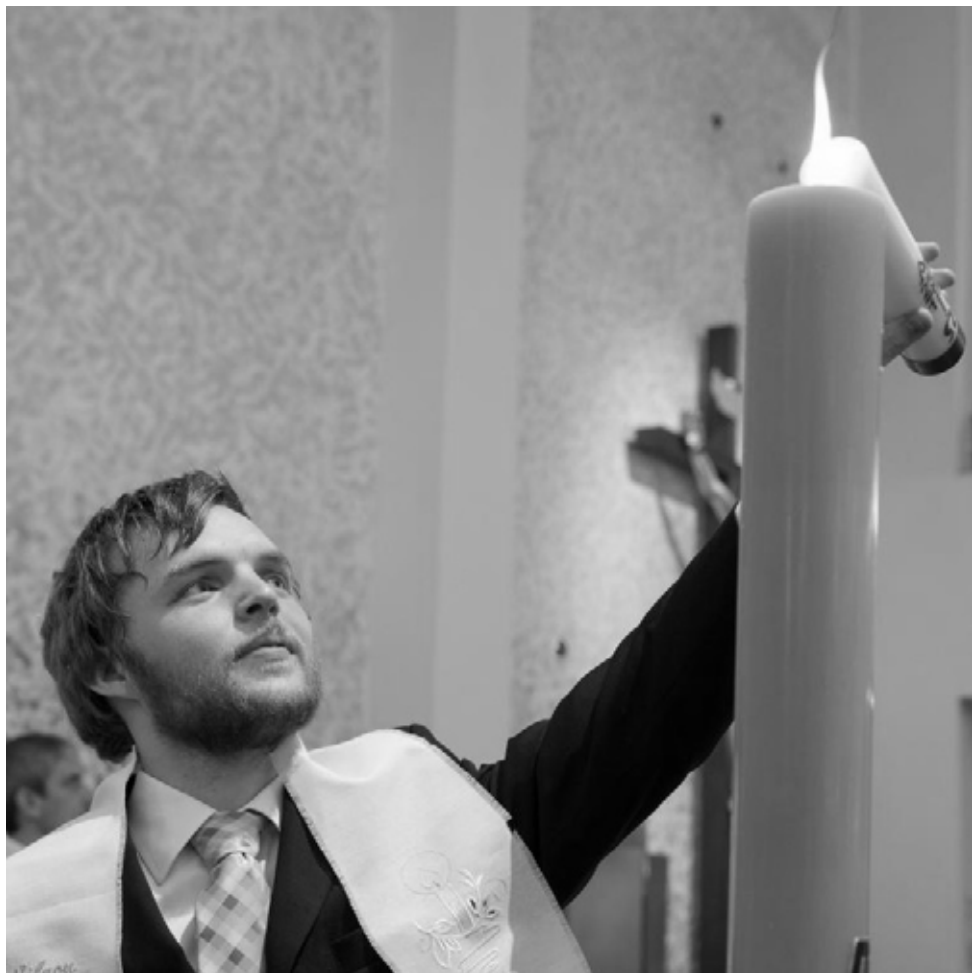
Ten podzim jsem chodil na kurzy Alfa k lidem z křesťanského společenství, kde v diskuzích otázka hledání Boha nabyla nádechu hledání způsobu, jak být křesťanem. Uprostřed chval na závěrečném výletě jsem se

obrátil k Bohu s podobnou modlitbou jako ve sv. Pavlovi, tedy s prosbou o pomoc na nové cestě a tehdy jsem dostal svoji odpověď na všechny prosby, kterou provázela taková radost, na niž slova nestačí, tehdy jsem uvěřil.

Měl jsem ale pocít, že na sobě budu muset ještě dlouho pracovat, přečíst Písmo s nejvyšší důkladností, začal jsem se studiem hebrejštiny, abych mu byl blíže, a pomyslel si, že na život s Bohem je ještě příliš brzy, že

zatím nejsem dost dobrý. Provedl jsem tedy obrát z pohledu, že Boha není možné poznat, do přesvědčení, že to možné je a že to zvládnou především sám, tedy jsem onu odpověď evidentně nepochopil zcela a pomalu se ztrácel. Zásahem Dominika jsem o půl roku později nesměle vkročil do katechetické místnosti v prvním patře Kobyliského náměstí 1 a stiskl ruku J. Brtníkovi a manželům Kuchařovým...

Vojtěch František Pio Hauser





Ohlédnutí za loňským kurzem Alfa

V loňském roce proběhl již po třinácté ve zdejší farnosti kurz Alfa. Ráda bych se s vámi podělila o to, co mi dal. O kurzu Alfa jsem se dozvěděla po jedné nedělní bohoslužbě v ohláškách z úst Tomáše Redlicha, který mi také ochotně odpověděl na řadu mých otázek. Měla jsem v úmyslu přivést tam své známé a přátelé, v bláhové víře, že jim rozšířím obzory v oblasti křesťanství, a že pokud jde o mě, tak že ho ani tak moc nepotřebuji, protože na otázky, které se týkaly jednotlivých přednášek, jsem, dle sloganu „v jednoduchosti je krása“, měla pohotově připravenou jednoduchou odpověď. Nechyběl mi sice entusiasmus a dobrá vůle, zato mi chyběla pokora. To jsem zjistila až později, když jsem tam začala chodit s novou ovečkou.

Jak to probíhalo? Kurz se sestával z jedenácti přednášek, vždy každý týden byla jedna, po kterých následovaly „skupinky“, ve kterých se rozebírala témata tam předepsaná, a šlo se společně k cíli. Každý večer byl zahájen večerí, abychom byli nasyceni nejenom na duchu, ale také na těle. Přednášky byly na téma otázek, které lze nazvat jako základy křesťanství, nebo pro ateisty – základní existenciální otázky. V polovině přednášek bylo pro zájemce uspořádáno víkendové setkání na téma „Působí Duch svatý také dnes?“, které bylo dobrovolné a které bylo jakýmsi přelomem celého kurzu.

Ráda bych se zmínila o tom, že jsem tam velmi ráda chodila. Měla jsem tam prožitek, že Bůh je veliká milost, která nikomu nestrání. Cítila jsem se tam přijímaná a svobodná. Nikdo se mnou nemanipuloval, nikdo mě nikam netlačil, nikdo se na mě nedíval skrz prsty, ani když mi například při jedné přednášce začal zvonit opakovaně mobil, který se mi nepodařilo vyjmout z ruksaku, a který jsem si zapomněla včas vyndat. Ani když jsem na skupince řekla nějakou hloupost,

nebo když jsem nemluvila k věci. Všichni byli zváni, všichni byli přijati, všichni byli váženi a respektováni.

Víkend v Jiřetíně pod Jedlovou byl velmi krásný, mohly se zúčastnit i rodiny s dětmi a jela s námi i hudební skupina Kairos, jež nás tam doprovázela, a hlavně nádherně podmalovávala večer chval, který se kromě hudby sestával také z promítání diapozitivů a z modliteb. Po víkendu utekla druhá polovina kurzu jako voda.

Jaká je moje bilance? Když jsem začala chodit do kurzu Alfa, byla jsem na úrovni předvařené rýže. To jest, že na mně bylo znát, že jsem jakousi křesťanskou průpravou již prošla, ale nebylo to k použití, nebylo to k jídlu. Na konci kurzu jsem zjistila, že je v mém zájmu více a lépe číst Bibli, modlit se a stýkat se s ostatními křesťany. Takže ta rýže se trochu dovařila. Hlavně mám nesdělitelnou a dobrou duchovní zkušenost, kterou bych přála každému, kdo hledá a neví „jak do toho“.

V závěru byl slavnostní večer, kdy byla večere obzvlášť opulentní. Promítaly se opět diapozitivy a také se fotografovali všichni ti, kteří se starali o hladký průběh kurzu. Byli to dobrovolníci, kteří zastali vaření, pečení, obsluhu u stolu, mytí nádobí, prostírání, úklid, vítání hostů, literaturu, letáčky a řadu dalších nezbytných věcí. Asi jsem nevyjmenovala všechny, tak mi to prosím promiňte. Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří kurz Alfa zastřešovali, organizovali, přednášeli v něm a jinak se o nás starali. Také bych chtěla poděkovat všem, kteří se ho zúčastnili a přispívali k atmosféře duchovního a pracovního úsilí a příjemného pobytu s lidmi na „stejně vlně“. Doufám, že tento můj příspěvek povzbudí hledající, aby nejen hledali, ale také našli to, co jsem našla i já.

Martina Votrubová



Důležité je, jak se učitel naladí

Potkat klidnou a milou učitelku může být v dnešní době problém. Existují ještě vůbec takové? Jak se mění žáci, je to skutečně jen horší a horší, jak se všude říká? Může se stát, že žák s vděčností navštíví po letech svého učitele? Jaký je zájem o výuku náboženství? Odpovídá Hanka Svobodová.

Jak ses dostala do farnosti, jak dlouho tady působíš?

Pocházím z Kutné Hory. Studovala jsem v Kolíně a v Českých Budějovicích. Tam jsem se potkala se svým manželem a po skončení studií jsem se za ním přistěhovala do Prahy. Bydleli jsme ve Vysočanech, pak na Strážkově. Chvilí jsme chodili do manželovy domovské farnosti na Proseku, ale pak když se narodila první dcera, se nám zdálo praktičtější chodit do Kobylis, kde byla farnost více zaměřená na malé děti. Takže myslím, že sem chodím už asi 26 let.

Kromě jiného jsi také již dlouhou dobu katechetkou. Jak se jí vlastně člověk stane?

Stát se katechetkou bylo u mě docela zajímavé. Vůbec by mě to předtím nenapadlo. Ale když byly holky malé, na 1. stupni a ve školce, pořádala jedna zdejší katechetka, Pavla Schrötterová, prázdninové týdny pro rodiče s dětmi. To bylo moc fajn, vždycky měla úžasné téma spojené s katechezí, výlety, vyráběním... A o jedné prázdnině mi nabídla, jestli bych nechtěla chodit na katechetický kurz, který pořádalo Katechetické středisko spolu s Teologickou fakultou. Tak jsem dva roky chodila na kurz a stala se ze mě katechetka.

Mění se v průběhu let zájem o náboženství?

Je to skoro každý rok jinak. Někdy máme hodně dětí, někdy jen malou skupinku. Letos třeba chodí do naší skupinky jen pět

dětí, v minulosti bylo dětí i šestnáct. Myslím, že to také souvisí s tím, že naši farní katecheté chodí učit více do základních škol v okolí, pak je pro děti dost praktické zůstat na náboženství rovnou po vyučování.

Mají děti z domova už nějakou přípravu, nebo se musí učit náboženství od úplného začátku?

K nám do farnosti chodí většinou děti z rodin praktikujících křesťanů, takže téměř vždycky nějaké znalosti mají. Někdy větší, někdy menší. My tady máme ve zvyku si děti vést pár let po sobě, vidíme i jejich pokroky. Mě osobně vždycky těší, když vidím, že si toho dost pamatují.

Chodily tvé děti na náboženství k tobě?

Ani jedno moje dítě ke mně nechodilo. Ony právě využívaly vyučování náboženství na svých školách.

Kolik let by děti měly absolvovat náboženskou výuku, aby se dalo říct, že jsou dostatečně vzdělané nebo připravené pro život?

Asi nejsem ta pravá na správnou odpověď. Ale byla bych pro to, aby děti chodily až do konce povinné školní docházky na náboženství, a pak aby měly možnost pokračovat v přípravě na svátost biřmování. Aby taky měly nějaké duchovní společenství. Zažila jsem několik diskusí, jestli má být náboženství i pro předškoláky, nebo ne. Já sama si myslím, že je to dobré, ačkoli v těchto letech je nejdůležitější prožívání víry v rodině.

Působíš v církevní škole jako učitelka a výchovná poradkyně. Jak u vás ve škole funguje spolupráce věřících a nevěřících dětí?

Nepociťuji žádný problém. U nás je povinná výuka náboženství, na 2. stupni je i klasifikovaná. Dvakrát za rok má každá třída duchovní obnovu a kněz vždycky bere v potaz, že jsou tam i děti nevěřící. Taky máme každé úterý ráno školní bohoslužbu, dobrovolnou. Několik dětí tam pravidelně hraje a zpívá, žáci se podílejí na průběhu, čtou, nesou obětní dary, jednotlivé třídy se při přípravě střídají. S vyloženou negací se nesetkávám, vlastně i ti nevěřící si školu vybrali, pochopitelně s rodiči a učí se tady toleranci a úctě k jinému názoru.

Jak je dnes obecně vnímána výchova ze strany rodičů? Dává se dětem větší volnost, anebo se to posouvá k přísnějšímu řádu?

Určitě větší volnost, je to hlavně vidět také na kázni ve škole. A na učitelích je, aby ve třídě tu kázeň udrželi. Takže práce je dost vyčerpávající. Myslím si, že to je dáno dobou, ve které žijeme, rozvíjející se technikou a vůbec spoustou možností, které dříve nebyly. Ale nechci si stěžovat. Mě osobně učení a výchova pořád baví a většinou i pozitivně nabíjí.

Mění se metody výuky (ať už v náboženství, nebo ve škole) směrem k zábavnějším formám? V současnosti podle odborníků stále narůstá počet dětí, které

mají problém udržet pozornost...

Musím říct, že roste počet dětí více roztěkaných a také se specifickými poruchami učení. Skoro v každé třídě je žák s dyslexií nebo třeba s dyskalkulií...

Metody výuky se přizpůsobují také době. Pracujeme nejen s tabulí a křídou, ale už skoro v každé učebně máme interaktivní tabuli. Existuje spousta nových výukových her, jen není vždy dostatek času všechno používat. Žáci také rádi pracují na projektech, za což jsem ráda, protože vědomosti získávají zase jiným způsobem.

Jak vypadá podle tebe ideální žák?

(smích) Je včas ve škole, má vždy napsané úkoly, mluví, jen když je vyvolaný...

Existují dnes ideální žáci?

Já mám většinu žáků skoro ideálních. Opravdu. Záleží, jak se učitel naladí. Mám své žáky prostě ráda. Není to s nimi vždycky lehké, ale je to každopádně pěkné.

Chodí za tebou žáci po letech a hlásí se k tobě?

Chodí. A někteří docela často. Já je vidím ráda. Svým třem žákům jsem šla dokonce i za kmotru. Jeden kvůli mně šel studovat němčinu. Teď budeme mít ve škole oslavu 25. výročí znovuzřízení školy. Většina z nich tam přijde. Ale obávám se, že i když je poznám, nebudu si pamatovat jejich jména...

Kamila Schusterová



Hanka Svobodová (1963) se narodila v Kutné Hoře. Vystudovala Pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích, obor němčina – čeština. Od roku 1990 učí na Základní škole svatě Voršily. S manželem Ladislavem má dcery Kateřinu a Kláru a syna Honzu. Od roku 2014 má také vnučku Lauru. V naší farnosti učí náboženství 15 let.

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30 11.00 v kapli sv. Kláry	eucharistická bohoslužba eucharistická bohoslužba
po - so	6.15 6.30, 18.30	ranní chvály eucharistická bohoslužba (v úterý pro mládež)
středa	17.00	eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Příležitost ke svátosti smíření

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30 18.30	P. Zdeněk Jančařík P. Josef Brtník
Úterý	6.30 18.30	P. Josef Brtník P. M. Sklenář, P. J. Vracovský, P. L. Bandouch, P. M. Hobza – pro mládež
Středa	6.30 17.00 18.30	P. Marek Sklenář nebo P. Martin Hobza P. Ladislav Bandouch nebo P. Josef Kopecký – pro děti P. Jan Vývoda nebo P. Martin Hobza
Čtvrtek	6.30 18.30	P. Martin Hobza P. Ladislav Bandouch
Pátek	6.30 18.30	P. Jaroslav Vracovský P. Josef Brtník
Sobota	6.30 18.30	P. Josef Kopecký P. Josef Brtník nebo P. Ladislav Bandouch

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobylické náměstí 1,
182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek, M. Muchová, P. Remeš,
T. Vyhnánek
Redakce: F. Reichel, T. Redlich, B. Mimra
DTP: Marie Muchová & Jan Vlasatý; Tisk: TLAMA design
Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 28. června 2015.
Uzávěrka bude v neděli 21. června 2015.

Příspěvky posílejte na farnost.kobylisy@sdb.cz nebo do sakristie.
Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány.
Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.
Vyšel: 31. května 2014, náklad: 750 výtisků
Výrobní cena jednoho kusu cca 10,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.cz



červen

liché po 19.15 **Hovory o bibli, Jaroslav Schrötter, místnost Emauzy**
 sudé út 19.20 **Hovory nad Katechismem, Josef Fiřt, farní knihovna**
 každý pá 18.00 **Růženec za mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc, kostel**

30.5.-6.6. Dny víry pro Prahu, městské misie

2.	út	18.30	Úterky, malé skupinky
3.	st	16.00	Bohoslužba v DD Dáblíce
		18.00	Setkání katechetů na závěr školního roku
	st	19.00	Diskuzní večer v rámci Dnů víry: Má vůbec smysl dnes v něco věřit?, farní sál
4.	čt	15.00	Bohoslužba v DD Mirovická
		19.10	Modlitby za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu, kostel
		19.30-6.00	Celonoční adorace o Slavnosti Těla a Krve Páně, kostel
5.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření, kostel
		19.20	Uvedení do duchovní četby Písma následující neděle, kostel
6.	so	16.00	Příprava rodičů a kmotřů na křty dětí
			Celý den na Staroměstském náměstí vyvrcholení Dnů víry
7.	ne		Mimořádná sbírka na Národní eucharistický kongres
		10.30	Křty dětí
			Klub seniorů - vycházka do růžové zahrady na Petříně
		19.30	Setkání pastorační rady farnosti
8.	po	19.10	setkání Živého růžence
9.	út	18.30	Úterky u Terky, Michal Svoboda: Nabíjíš si svůj mobil? Aneb kde čerpáme...
10.	st	16.00	Svátost smíření pro děti školního věku, zvláště prvokomunikanty
13.-14.	so-ne		POMUŽNA, Pouť mužů na Sv. Horu, sraz sob. na či po ranní bohoslužbě
13.	so	11.00	Svatba Petr Štípek, Lucie Nováková
14.	ne	9.00	Loučení s P. Zdeňkem Jančaříkem a P. Evženem Rakovským, v kostele a při agapé ve farním sále
16.	út	9.30	Mamky sobě s Janou Kalendovou o Hnutí Modlitby matek, Emauzy
		18.30	Večer chval s Úterky a skupinkou Kairos, kostel
17.	st	17.00	Poslední bohoslužba pro děti, poté táborák v podloubí
18.	čt	19.30	Houslový koncert pana Václava Návrata, kostel
20.	so	11.00	Svatba Vojtěch Skružný, Klára Hasíková
21.	ne		Den otců
			Klub seniorů - poslední posezení před prázdninami
		19.30	Setkání akolytů
25.	čt	14.00	Dům sociální péče Burešova - náboženské téma - povídání
26. - 28.	pá-ne		Modlitební triduum MM, kostel
27.	so	11.00	Svatba Adam Nedvídek, Klára Zavoralová
28.	ne		Svatopetrská sbírka na bohoslovce
30.6.-3.7.			Výjezd komunity do Ždic - hodnocení, plánování

červenec

3. pá 17.00 Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření
 19.20 Uvedení do duchovní četby Písma následující neděle
 4. so 11.00 Svatba Matouš Zemek, Markéta Radová